

Kællingens kat

Der var engang en gammel kælling i Bælling, som stod og kogte vælling. Hun hed Maren Træsko, og hendes kat hed Knud. Maren boede i et lille, hvidkalket og stråtækt bindingsværkshus vest for branddammen ved Bælling Bøveskov. Haven, som nu var fuld af tidsler, mælkebøtter og vandrotter, var engang en af de fineste på egnen, og Maren vandt det åbne rødbedemesterskab

på markedet i Vimmelstrup i 1908.

Maren Træsko blev 1. april 1915 gift med Poul Hat i kæret. Sammen fik de tolv børn: Hjalmar Avekat, Peter Bundskraber, Poul Pibe, Aksel Knast kaldet Knast-Aksel, Ditte Dut, Thor-kild Tjærespand, Preben Brædt, Kræsten Kvabodder, Stine Styg og Tine Tyk (tvillinger), Palle Pyt og Petter Kværn. Alle børnene blev døbt af pastor Haarballe i Vimmelstrup kirke og døde senere alle sammen under den spanske syge og blev begravet af pastor Haarballe i Vimmelstrup kirke.

En dag, hvor Maren Træsko stod og kogte vælling, sagde hun til sin kat Knud:

– Jæ ska' li'e over te' Mary i mosen, ka' dutte li'e ta' å passe vællingen imens, kat?

– Hmmmmmmmmmmm, spandt katten Knud, men ikke så snart var Maren Træsko, som var 87 år og 4 måneder gammel, kommet op på sin knallert, før katten Knud sprang op og åd

både grøden og gryden og grydelapperne med.

Da Maren kom tilbage på sin gamle knallert fra Mary i mosen og trippede ind i køkkenet, slog hun sine gamle hænder sammen og udbrød:

– Jamen herre Jemini, kat, har du ædt både grøden og gryden og grydelapperne?

– Mmmjooooooooo, det kan man vel godt sige, sagde katten Knud, og nu æder jeg også dig.

Og så åd katten kællingen og løb ud af huset og ud ad vejen.

Da den havde løbet en tid, mødte den en trold med en tud så stor som en bæverhale.

– Hvor er du tyk, lille mis, sagde trolden. Hvad har du dog spist?

– Mmmmmmmmm, sådan set ikke andet end grøden, gryden, grydelapperne, kællingen og dig, sagde katten Knud, og så åd den trolden med en tud så stor som en bæverhale. Så gik den videre ud ad vejen, og der mødte den en nisse med skæg så langt som en røvsyg søndag.

– Ih, hvor er du tyk mis, sagde nissen. Hvad har du dog spist?

– Mmmjooooooooo, øh, sagde katten Knud. Der var jo grøden og gryden, grydelapperne og kællingen og trolden med en tud så stor som en bæverhale, og nu er det din tur.

Og så åd katten Knud nissen med skæg så langt som en røvsyg søndag og gik videre ud ad vejen, og der mødte den vampyrflagermusen Åse og næsehornet Bent.

– Ih, hvor er du tyk, kat, sagde de. Hvad har du dog spist?

– Mmmmmmmmm, lad mig nu se, sagde katten Knud. Først

var der grøden og gryden og grydelapperne og kællingen. Så kom trolden med skægget og nissen på knallert. Næ, så kom bæverhalenæsen med en trold så stor som en røvsyg nisse og skægget, der var meget langt, eller også var det omvendt, men nu æder jeg i hvert fald også jer. Og så åd den vampyrflagermusen Åse og næsehornet Bent og gik videre ud ad landevejen. Der mødte den de hvide elefanter med skotskternet propelhat.

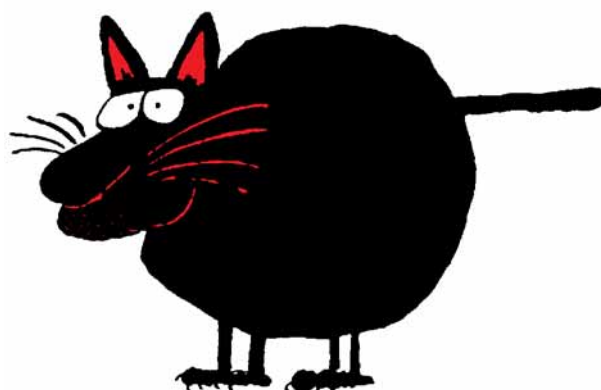
– Ih, hvor er du tyk, kat, sagde de. Hvad har du dog spist?

– Øøøøøøøøh jo, sagde katten Knud, der var altså gryden og grøden og grydelapperne og kællingen, og øh ... så var der Åse med skægget og bæverhalenissen, næsehornstrolden og ham den røvsyge vampyrbent, og nu æder jeg også jer. Og så åd katten Knud de hvide elefanter med skotskternet propelhat og gik videre ud ad vejen.

Efter en tid kom den ind i byen og åd dén, og så blev den angrebet af Luftværnet og Hjemmeværnet og Frelsens Hær, og så åd den også dem, og så mødte den en mus.

– Ih, hvor er du fed, kat, sagde musen. Hvad har du dog ædt?

– Mmmøøøøøøøøh, sagde katten Knud. Jo, der var altså hjemmefrelserens vampyrgrød, militærets skotskternede grydelapper og kællingens røvsyge bæverhale. Så var der elefant-skægget i gryden og Åses propelhat og Bents hvide nisse og elefanterne. Eller også var det bæverhalegrøden og næsehorns-grydelapperne, den lange hvide by, vampyrflagermusegrøden og Åses røvsyge gryde. Nej, lad mig nu se, først var det skægtroldens hvide propelgrød, så var det bæverhalebyens røvsyge militærflagermusegrød og Frelsens trold Åse, eller også var det kællingens skotskternede skæg, som hun brugte til grydelapper, vampyrelefanternes bævernisser ... nej, ved du hvad, nu bliver jeg altså helt forvirret. Lad mig nu se: Nissekællingen, troldbæveren, Frelsens røvsyge elefanter og grydelapsgrøden. Nej ...

Og katten Knud tænkte og tænkte og blev mere og mere forvirret, og lige med et havde den pludselig tænkt så meget, at dens blodtryk var blevet alt for højt, og derfor sprang den i luften med et vældigt brag, og alt det, den havde ædt, kom ud igen. Der var den skotskternede grydelapselefant, næsehornsgrøden og propelhatmilitæret, eller hvordan var det nu? Nej, der var Hjemmeværnets skæg, kællingens bæverhale, vampyrflagermusens røvsyge havenisse, troldenes by og Hjemmeværnets luftgrød. Næ, lad mig nu se. Der var ...